

[C. O. Pedersen.]

Invaliderente med den vederlagsfri Aldersrente, er et Spørgsmaal, som man har god Grund til i Udvalget meget nøje at overveje.

Den højtærede Minister kom derefter i sin Tale ind paa Fradrag og Rentesatser, og dør sagde den højtærede Minister, at man havde Valget mellem to Veje: enten høje Renter og strenge Fradragsregler eller det omvendte. Den højtærede Minister er nu gaaet den Mellemvej, som han sagde, at han har taget baade højere Fradrag og højere Rentesatser. Det er vist det, der kan kaldes den gyldne Middelvej, for paa den er der anbragt ikke mindre end 7 Mill. Kr. Den Foranstaltning, som Ministeren foretager her i Lovforslaget, idet han forhøjer Satserne og forhøjer Fradragsreglerne, fører til en Udgift paa i alt ca. 7 Mill. Kr.

Jeg skulde nu ikke bebrejde Ministeren, naar det var hans Mening at gaa højere op, at han er gaaet den Vej, det er jo et politisk Standpunkt; men det forekommer mig, naar jeg ser paa disse Satser, at det just ikke er de daarlige stillede, som Ministeren derved søger at komme til Hjælp, tværtimod, det er i mange Tilfælde dem, der er forholdsvist bedre stillet.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, som var lidt inde paa Procenterne, glemte at sige saa højt, at alle kunde høre det, hvorledes det gik f. Eks. her i København.

Det ærede Medlem har gennem mange Aar angrebet os Venstremænd for den Nedsikring, der kom; men naar man ser paa den Forhøjelse, som Regeringen nu præsenterer, saa viser det sig, at den her i København for et Ægtepar, som ingen Indtægt har, bliver i alt 54 Kr., det vil sige 7 Ø. om Dagen for hver.

Naar man nu gennem disse 2½ Aar har trakteret os Venstremænd og den Regering, vi havde, og den daværende Minister, som gennemførte dette, efter en Maalestok, som man har lidt Vanskelighed ved at finde Sidestykke til i vor politiske Historie, og saa præsenterer disse 7 Ø. om Dagen, saa forekommer det mig egentlig, at disse 7 Ø. staar ikke godt til Agitationen.

I 1927 talte det ærede Medlem Hr. Holger Larsen og alle socialdemokratiske Talere om, at det, de gamle kom ud for ved Venstres Forslag, var at sulte; og alt det,

der er kommet ud af denne Agitation, er altsaa 7 Ø. om Dagen alt iberegnet.

Jeg skal, som sagt, ikke bebrejde de Herrer det, tværtimod erkender jeg, at det er udmærket, at man er naaet til den Sandheds Erkendelse, at Staten alligevel ikke formaar at opfylde alt, hvad de Herrer har lovet. Men naar Invaliderentynderne i deres Blad siger, at der var ikke et Menne-ske, der forud for sidste Valg troede, de skulde skæres yderligere ned, saa har man dør et Bevis paa, hvad man ventede sig af et Systemskifte her i Landet fra deres Side, der nød godt af den sociale Lovgivning. Jeg har aldrig været saa sangvinsk som Invaliderentynderne, og det ligger i, at jeg havde Kendskab til Finanserne og Skatterne og vidste, at det var umuligt at indfri de Løfter, som man fra socialdemokratisk Side gik til Valg paa, og som Vælgerne ventede skulde opfyldes.

Disse 7 Ø. til hver gammel her i København, som intet ejer, er altsaa, hvad det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kan møde frem med som Resultatet efter 2 Aars voldsom Kampagne mod den tidligere Regering og Venstre. Det ser ganske vist anderledes ud, det indrømmer jeg, naar man kommer ud paa Landet. Dør er en væsentlig Forbedring, og navnlig er der en meget stor Forbedring opad, altsaa for dem med de højere Indtægter.

Medens enhver Udbetaling af Aldersrente efter Loven af 1922 — det fremgaar af denne Tabel — standsede ved en Indtægt af 1 828 Kr., saa kommer man nu ved det foreliggende Forslag op til hele 2 000 Kr. Jeg synes nu oprigtig talt ikke, at Tiden just er til, at man i den Grad kan udvide Kredsen af Aldersrentenydere, at man kan gaa op til at lade den omfatte Folk med 2 000 Kr. i aarlig Indtægt; at de trænger saa haardt til Aldersrente, kan jeg ikke erkende. Men jeg vil gerne have slaaet fast, at dette Forslag er ikke just saa meget en Hjælp til dem, som i Forvejen er slettest stillet. Nej, det rager langt højere opad, det er Folk, som har en noget bedre Stilling, som Fradragsreglerne og Taksterne er møntet paa.

Invalidepræmierne bliver sat op til det gamle Beløb, og Arbejdsgivernes Bidrag pr. Helaarsarbejder bliver ogsaa sat op. Her vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at det forekommer mig at være